

Balassagyarmati Törvényszék

14.P.20.415/2021/72. szám

A Balassagyarmati Törvényszék a jogi képviselő1 (eljáró ügyvéd: jogi képviselő2 cím19) által képviselt Felperes1 (Cím1) felperesnek – jogi képviselő3 (cím20) ügyvéd által képviselt Alperes1 (cím21) I. rendű, alperes2 (cím22) II. rendű, Alperes3 (Cím4.) III. rendű, Alperes4 (cím23) IV. rendű, Alperes5 (Cím6) V. rendű alperesek ellen – személyiségi jog érvényesítése iránt indult perében meghozta a következő

í t é l e t e t:

A törvényszék a felperes keresetét elutasítja.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezéssel lehet élni, melyet előterjesztése esetén a Balassagyarmati Törvényszéken kell elektronikus úton benyújtani a Fővárosi Ítéltáblához címzetten.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri, a bíróság azt indokoltnak tartja vagy a tárgyaláson fogatosítható bizonyítást kell lefolytatni.

A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésben kell előterjesztenie.

A Fővárosi Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselet kötelező.

I n d o k o l á s

- [1] 2006. évben az szám számú vadgazdálkodási terület földtulajdonosaiból megalakult a Név Földtulajdonosi Közösség, mely az érintett földterületen a vadászati jog gyakorlására volt jogosult. A földtulajdonosi közösség elnöke a felperes volt, míg a közösség tagjai voltak többek között Alperes1, alperes2, Alperes3, Alperes4 és Alperes5 alperesek. A Név Földtulajdonosi Közösség 2017. február 28. napján törvényi szabályozás folytán megszűnt és

az érintett földterületen 2017. március 1. napjától kezdődően a vadászati jogot a Név1 Vadásztársaság gyakorolja, mely társaságnak az alperesek nem a tagjai, azonban a társaság elnöke a felperes.

Az alperesek 2017. szeptember 14. napján együttesen feljelentést tettek - melyet a tényállás tekintetében 2017. november 18. napján kiegészítettek - a benyújtó2 előtt a Btk. 372.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő és a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő nagyobb értékre elkövetett sikkasztás és nagyobb kárt okozó csalás bűntette gyanúja miatt ismeretlen tettes vagy tettesekkel szemben. Feljelentésükben előadták, hogy 2007. március 1. napjától 2017. február 28. napjáig a tulajdonukat képező termőföld ingatlanok részei voltak annak vadászterületnek, ahol a vadászati jogot a Név Földtulajdonosok Közössége gyakorolta. A vadászatra jogosult közös képviselője Felperes1 volt. A földtulajdonosi közösség 2017. február 28. napján megszűnt. A vadászatra jogosultnak a feljelentők tulajdonát képező a vadászterület részét képező ingatlanok után fizetési kötelezettség terhelte, mely tekintetében a közös képviselőnek a tulajdonosok irányában el kellett volna számolni. El kellett volna számolnia továbbá a vadászatot gyakorló személyek felé az általuk befizetett összegek és a vadászat során keletkező bevételek felhasználásáról. A közös képviselő azonban ezen kötelezettségének a működés fennállása alatt nem tett eleget. Feljelentők előadták, hogy meggyőződésük miszerint a közös képviselő passzív magatartásával, tekintettel arra, hogy többszöri felszólítás ellenére sem tett eleget elszámolási kötelezettségének, jogos követelésüktől akarta a feljelentőket megfosztani és alapos a gyanú, hogy akinek kötelezettsége lenne az elszámolás, az általuk megjelölt Btk. szerinti tényállások megvalósításával ettől elzárkózott. Személyüket és rajtuk kívül a többi földtulajdonosnak is meg nem határozható mértékű kárt okoztak. Meggyőződésük, hogy az elkövető(k) szándékos magatartásukkal a rájuk bízott nem tulajdonukat képező pénzt eltulajdonították, azzal sajátjukként rendelkeztek, továbbá jogtalan haszonszerzés végett a feljelentők személyét bizonyítottnan tévedésbe ejtették és a cselekmény elkövetésével okozati összefüggésben kárt okoztak. Mindezekre tekintettel kérték feljelentésük alapos kivizsgálását.

A nyomozó hatóság az ismeretlen tettes ellen folyamatban lévő büntetőeljárást több alkalommal megszüntette. Első alkalommal a 2018. május 11. napján szám1bű. számú határozattal, mellyel szemben a feljelentők (alperesek) panasszal éltek és a Név3 Járási Ügyészség 2018. június 15. napján szám3 számú határozatával a nyomozást megszüntető határozatot hatályon kívül helyezte és a nyomozás folytatását rendelte el. A nyomozó hatóság ezt követően 2018. október 12. napján szám2bű. számú határozatával szüntette meg az eljárást, mellyel szemben a feljelentők ismételt panasszal éltek és a Név3 Járási Ügyészség a 2018. november 21. napján kelt szám4 számú határozatával nyomozást megszüntető határozatot ismét hatályon kívül helyezte és a nyomozás folytatását rendelte el. A nyomozó hatóság ezt követően a 2020. június 2. napján kelt szám5bű. számú határozatával az eljárást újból megszüntette, mellyel szemben a feljelentők ismételt panaszt terjesztettek elő és a Név3 Járási Ügyészség 2020. augusztus 31. napján kelt szám4 számú határozatával a nyomozást megszüntető határozatot újból hatályon kívül helyezte és a nyomozás folytatását rendelte el. A benyújtó2 ezt követően a 2020. október 2. napján kelt szám6bű. számú határozatával szüntette meg az eljárást, mellyel szemben a feljelentők újból panaszt nyújtottak be és a Név3 Járási Ügyészség a 2020. december 1. napján kelt szám7 számú határozatával nyomozást megszüntető határozatot hatályon kívül helyezte és a nyomozás folytatását rendelte el, majd az ügyészség által 2021. január 25. napján kelt szám8 számú határozatával a benyújtó2 Bűnügyi Osztály szám9bű. számú eljárást megszüntető határozata ellen benyújtott panaszt, mint alaptalant elutasította. Tájékoztatva a feljelentőket, hogy a panaszt elutasító határozat közlésétől számított 2 hónapon belül pótmagánvádlóként léphetnek fel, azonban az alperesek vádindítványt a panaszt elutasító ügyészségnél nem nyújtottak be. Megállapította, hogy az

eljárásban rendelkezésre álló adatok, illetve bizonyítási eszközök alapján nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése. A nyomozó hatóság, illetve az ügyészség a hivatalból való eljárási kötelezettségének eleget téve valamennyi, a tényállás tisztázásához szükséges és lehetséges eljárási cselekményt elvégzett, de a bizonyítottság vagy bizonyíthatóság hiányából adódóan a megállapított tények alapján sem lehet a bűncselekmény megvalósulása körében egyértelműen állást foglalni. Mindezek alapján a helyesen jutott a nyomozó hatóság arra a következtetésre, hogy a nyomozás megszüntetése indokolt, mivel a tényállás megállapításához elengedhetetlenül szükséges nyomozati cselekményeket elvégezte.

- [2] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperesek a 2017. szeptember 4. napján általuk aláírt nagyobb értékre elkövetett sikkasztás büntette, valamint nagyobb kárt okozó csalás büntette elkövetése miatt tett feljelentésükben valótlan tényként állították, hogy „A vadászatra jogosultnak a tulajdonukat képező, a vadászterület részét képező ingatlanok után fizetési kötelezettség terhelte, mely tekintetében a közös képviselőnek a tulajdonosok irányába el kellett volna számolni.” „Továbbá el kellett volna számolni a vadászatot gyakorló személyek felé az általuk befizetett összegek és a vadászat során keletkező bevételek felhasználásáról. A közös képviselő ezen kötelezettségének a működés fennállása alatt nem tett eleget.” „... a közös képviselő ezen passzív magatartásával jogos követelésünktől akar bennünket megfosztani és alapos a gyanú, hogy akinek kötelezettsége lenne az elszámolás a fent felhívott Btk. szerinti tényállások megvalósításával ettől elzárkóznak.” „Meggyőződésünk, hogy az elkövető(k) szándékos magatartásukkal a rájuk bízott nem tulajdonukat képező pénzt eltulajdonították, azzal sajátjukként rendelkeztek, továbbá jogtalan haszonszerzés végett személyünket bizonyítottan tévedésbe ejtették és a cselekmény elkövetésével okozati összefüggésben kárt is okoztak.” Ezáltal a felperest hamisan vádolták bűncselekmény elkövetésével és ezzel megsértették a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát. Felperes kérte annak megállapítását is, hogy a nyomozati eljárás során Alperes1 a 2017. szeptember 21. napján, Alperes5 a 2017. november 3. napján, Alperes4 a 2017. december 18. napján, alperes2 a 2018. február 5. napján, Alperes3 pedig a 2018. február 5. napján a benyújtó2on tett tanúvallomásában valótlan tényeket állított és ezzel megsértették a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát. Mindezekre tekintettel kérte, hogy a törvényszék kötelezze az alpereseket arra, hogy az Név4 Honlapja kezdőlapján (<http://www.omvk-nograd.hu>) saját költségükön a döntés jogerőre emelkedését követő 8 napon belül egy hónap időtartamra tegyék közzé az alábbi közleményt: „Tisztelt Vadásztársak! 2017. szeptember 4. napján a benyújtó2on feljelentést tettünk Felperes1 ellen, mely alapján a benyújtó2 nyomozást rendelt el. Feljelentésünk egyértelműen Felperes1, a Név Földtulajdonosi Közösség korábbi közös képviselője és a Név1 Vadásztársaság jelenlegi elnöke ellen irányult. Feljelentésükben valótlanul állítottuk, hamisan vádoltuk meg Felperes1t, hogy sikkasztást és csalást követett el. A nyomozást a benyújtó2 megszüntette azzal, hogy bűncselekmény elkövetése nem volt megállapítható. Felperes1től ezúton is bocsánatot kérünk. Alperes1, alperes2, Alperes3, Alperes4, Alperes5.” Kérte még a felperes az alperesek egyetemleges kötelezését 200.000.- forint sérelemdíj megfizetésére. Előadta, hogy a feljelentés és a tanúkihallgatások teljes tartalma szerint vizsgálva megállapítható, hogy nevezett alperesek tényként, meggyőződésként állították, hogy a felperes számtalan jogszabályt megszegett tevékenységével, és bűncselekményt követett el, melyet már előzetesen minősítettek a feljelentésükben. A feljelentés szövegéből egyértelműen a személyére, mint elkövetőre volt következtetés levonható. Az alperesek sem a

jóhiszeműség, sem a tisztesség követelményének nem feleltek meg, a földtulajdonosi közösség tagi jogállásból eredő magatartásuk tanúsítása során. A feljelentésben foglalt ténykijelentéseik kimerítik mind a valótlan tényállítás, mind a valós tény hamis színben való feltüntetésének fogalmi kereteit. Emellett alperesek feljelentés tételében megnyilvánuló joggyakorlása teljes mértékben szemben áll korábbi magatartásukkal, mely a jogérvényesítés és joggyakorlás elmulasztásában valósult meg. Közös képviselői működése során tevékenységével szemben kifogást nem emeltek. Az alperesek feljelentésben együttesen és egybehangzóan tett tényállításai, továbbá a tanú kihallgatásai során tett nyilatkozatai valótlan, hitelrontó kifejezések, összességükben alkalmasak arra, hogy felperest szándékos bűncselekményt elkövető személyként tüntessék fel. A feljelentés megtétele bár szövegezésében ismeretlen tettes ellen szól, azonban felperes személye kétséget kizáróan beazonosítható. A feljelentés álláspontja szerint indokolatlan, alaptalan, a rosszhiszeműség talaján álló joggal visszaélést megvalósító volt, mely már önmagában alkalmas volt jóhírneve megsértésére. A feljelentést 2017. szeptember 4. napján nyújtották be, a megszüntető határozat pedig 2020. október 2. napján kelt, vagyis több mint 3 éven át élt a büntetőeljárás okozta fenyegetettség hatása alatt. A büntetőeljárás hírére és eredményeként vadásztársai jelentős része tőle elfordult, kirekesztettsége, megbélyegzettsége a megszokott működési környezetében érezhető volt. Mindennapi kapcsolataiban megérezte ezt a változást, a bizalomvesztést irányában, őt több helyen erős fenntartásokkal, előítéletekkel kezelték. Az élete során tanúsított magatartásának köszönhető megbecsülése sérült, hitelességét, tisztességét megkérdőjelezték. A feljelentésben és a tanúvallomásokban közölt állítások alkalmasak voltak a róla kialakult kép rombolására, társadalmi megítélése, jóhírneve csorbítására. Harmadik személyek feltételezték, hogy a büntetőeljárás indokolt és alapos, tartalmában helytálló, azaz felperes bűnös.

- [3] A felperes kereseti kérelmét a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 1:3. §, 1:4. §, 1:5. §, 2:42. §, 2:43. §, 2:45. §, 2:51. § és 2:52. §-aira alapította.
- [4] Az alperesek ellenkérelmükben elsődlegesen az eljárás megszüntetését kérték a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontjára tekintettel, mivel az ügy elbírálása nem tartozik polgári bíróság hatáskörébe, másodlagosan a kereseti kérelem teljes elutasítását indítványozták. Az alperesek nem vitatták, hogy 2017. szeptember 4-ei dátummal feljelentést nyújtottak be sikkasztás és csalás gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen. Hivatkoztak ugyanakkor arra, hogy a felperes személyiségi jog iránti igényét törvény és mások jogainak korlátai között érvényesítheti a Ptk. 2:42. § (1) bekezdésének rendelkezése szerint. Alperesek szerint figyelmen kívül hagyta azonban a felperes, hogy személyiségi joga érvényesítését törvény és mások jogainak korlátai között gyakorolhatja. A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 376. § (1) bekezdése szerint közvádra üldözendő bűncselekmény miatt bárki tehet feljelentést. Az alperesek hivatkozása szerint tehát ez a törvényben biztosított joguk, ezért a hatóság előtt tett vallomásuk önmagában nem minősíthető jogellenesnek. A Be. 168. § (2) bekezdése szerint pedig a tanú köteles vallomást tenni, akit a Be. 176. § (1) bekezdése szerint a nyomozás során az első kihallgatásakor figyelmeztetni kell a hamis tanúzás és a tanúvallomás jogosulatlan megtagadása jogkövetkezményéről. Az alperesek álláspontja szerint a felperes jelen polgári perben kívánja bizonyítani személyiségi joga érvényesítésének jogalapjaként, hogy a hamis vád és hamis tanúzás büntetést követett el az alperesek. A felperes hamis vád és hamis tanúzás büntette megállapítására irányuló kereseti kérelmei a Pp. 172. § (2) bekezdésében két együttes feltételnek nem felelnek meg. A felperes által hivatkozott büntetőeljárásban tett alperesi tényállítások miatt a nyomozó hatóság és az ügyészség nem indítványozta az alperesekkel szemben hamis vád és hamis tanúzás büntetének megalapozott gyanúja miatt büntetőeljárás megindítását, így a felperes közlemény közlésére történő kötelezésre és sérelemdíjra vonatkozó kereseti kérelmének a jogalapja hiányzik. Alperesek hivatkoztak arra is, hogy a büntetőeljárás során a nyomozó hatóság előtt kötelesek voltak vallomást tenni.

Vitatták, hogy a felperes sérelmére jogsértést követtek volna el, mert nem vádolták őt hamisan bűncselekmény elkövetésével és nem tettek valótlan tartalmú, azaz hamis tanúvallomást. A felperes ezen kereseti kérelme az alperesek álláspontja szerint ténylegesen arra irányul, hogy közleményben tegyék közzé azt, hogy vele szemben a hamis vád és a hamis tanúzás büntetést követték el, holott a Be. 7. § (3) bekezdése kifejezetten akként rendelkezik, hogy senki sem kötelezhető arra, hogy önmagát terhelő vallomást tegyen vagy önmaga ellen bizonyítékot szolgáltatson. Jogsértés hiányában vitatták a felperes sérelemdíj iránti igényét is, ezért annak elutasítását kérték. Hivatkoztak arra is, hogy a gyanú megfogalmazása nem minősül valótlan tényállításnak és önmagában nem jelenti a Ptk-ban védett személyiségi jog sérelmét. A felperes személyiségi jogait a feljelentés tartalma nem sértette és nem is sérthette. Valótlan sértő tényállításnak, híresztelésének vagy a való tény hamis színben való feltüntetésének hiányában a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése alapján a jóhírnév megsértése sem állapítható meg. Mindezekre tekintettel kérték a felperes keresetének, mint megalapozatlannak a teljes elutasítását.

- [5] A törvényszék a peres felek nyilatkozatai, a perben meghallgatott tanúk vallomásai, valamint a benyújtó2 szám9bü. számú nyomozati iratai alapján megállapította, hogy a felperes keresete az alábbiak szerint alaptalan.
- [6] A polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét, így különösen a magán- és családi élet, az otthon, a másokkal való – bármilyen módon, illetve eszközzel történő – kapcsolattartás és a jóhírnév tiszteletben tartásához való jogát szabadon érvényesíthesse, és hogy abban őt senki ne gátolja. A (2) bekezdés értelmében az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiség jogok e törvény védelme alatt állnak. A Ptk. 2:43. § d) pontja szerint a személyiségi jogok sérelmét jelenti a becsület és a jóhírnév megsértése. A Ptk. 2:45. § (2) bekezdése alapján a jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő valótlan tényről állít vagy híresztel, vagy valós tényről hamis színben tüntet fel. A Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) és c) pontja szerint akit személyiségi jogában megsértenek, a jogsértés ténye alapján – elévülési időn belül – az eset összes körülményeihez képest követelheti a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítása, valamint azt, hogy a jogsértő adjon megfelelő elégtételt és ennek biztosítson saját költségén megfelelő nyilvánosságot. A Ptk. 2:52. § (1) bekezdése értelmében, akit személyiségi jogában megsértenek sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemtől.
- [7] Az alperesek alaki védekezését illetően elsődlegesen rögzíti a törvényszék, hogy a felperes a Ptk.-ban szabályozott személyiségi joga megsértésére alapítottan terjesztette elő keresetét. A polgári bíróság feladata, hogy a polgári jogban szabályozott személyiségi jogok védelméről szóló rendelkezések betartásával védje a személyek személyiségi jogait, így a felperes keresetének elbírálása a polgári bíróság hatáskörébe tartozik, az eljárás Pp. 240.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti megszüntetésének nincs helye. A törvényszék ezért a felperes keresetét érdemben bírálta el.
- [8] A perben előterjesztett keresete alapján a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy mennyiben, milyen módon sértették meg a társadalmi megítélését az alperesek keresetben megjelölt tényállításai, egyes alperesenként, minden alperesi kijelentés tekintetében.
- [9] A felperes személyes meghallgatása során fenntartotta a keresetlevelében előadottakat. Állította, hogy a Név3 rendőrség alkalmazottja, valamint a rendőrségi eljárás során kihallgatott személyek hozták a tudomására azt, hogy vele szemben nyomozás folyik az alperesek feljelentése folytán. Kereset indításának okaként előadta, hogy annak bizonyítására

kíván okirattal rendelkezni, hogy az alperesek által a feljelentésükben terhére rótt cselekményeket nem követte el. Megítélése szerint ehhez nem elegendő a rendőrség, illetve az ügyészség eljárást megszüntető határozata. Érzése szerint azok a szervezetek, akiket az alperesek képviselnek, illetve más személyek is, az ő személyét kétkedve fogadják, személyét sértő, lekicsinylő színben tüntetik fel. Elmondása szerint a Név3 rendőrség egy alkalmazottja tájékoztatta arról, hogy az alperesek által tett feljelentésben mi szerepel, „mivel vádolták” őt. A saját tanúkénti meghallgatásáról készült jegyzőkönyvet a rendőrség a rendelkezésére bocsátotta, egyéb iratot nem kapott meg a nyomozó hatóságtól. Előadta azt is, hogy a feljelentésről, az ő tanúkénti meghallgatásáról, illetve a folyamatban lévő eljárásról a földtulajdonosi társaság tagjait rendszeresen tájékoztatta abból az okból, hogy korrekt tájékoztatással éljen a tagság felé.

- [10] Az alperesek a bíróságon tett meghallgatásuk során fenntartották a feljelentésbe is foglalt nyilatkozatukat, azt, hogy velük a földtulajdonosi közösség 2017. február 28-ai megszűnését követően elszámolásra a földtulajdonosi közösség részéről nem került sor, számukra a megszűnt földtulajdonosi közösség vagyoni helyzete nem volt átlátható és megítélésük szerint tisztázatlan a földtulajdonosi közösség megszűnésekor meglévő vagyonelemek sorsa. Nevezetesen az, hogy ezen vagyonelemekből melyek azok, amelyek a későbbiekben megalakult Név1 Vadásztársaság tulajdonába, illetve használatába kerültek. Erre tekintettel sérelmezték az elmaradt pontos elszámolást. Álláspontjuk szerint egy társaság, mely gazdálkodást is folytat, megszűnésekor a tagjaival el kell, hogy számoljon. Hivatkoztak magaslesekre, vadhűtőre, tagsági díjakra, azonban pontos, egyértelmű követelésüket nem fogalmazták meg, azonban fenntartották azon előadásukat, hogy a földtulajdonosi közösség megszűnésekor a társaság vagyoni helyzete nem került tisztázásra, ezért tették meg a feljelentésüket.
- [11] A törvényszék felperes indítványára tanúként hallgatta meg tanú1t, tanú2et, tanú3t, tanú4t, tanú5t, tanú7t, tanú8t és tanú9öt, akik a felperes előadása szerint nyilatkozni tudnak az alperesek felperesről és tevékenységéről tett tényállításáról, azok felperes jóhírnevére gyakorolt hatásáról, a társadalmi megítélésének megváltozásáról.
- [12] A tanúk egybehangzóan úgy nyilatkoztak, hogy az alperesek által tett feljelentésről szóbeszéd útján, valamint a felperes tulajdonosi, illetve taggyűléseken tett tájékoztatásából értesültek. A feljelentést, illetve a felperes által sérelmezett jegyzőkönyveket nem ismerték, az abban foglaltakról csak kizárólag felperes tájékoztatása alapján, a felperes tájékoztatása szerint értesültek. Arról nyilatkozni egyik tanú sem tudott, hogy pontosan mi szerepel a feljelentésben és az alperesek milyen nyilatkozatot tettek a nyomozás során. A felperes tájékoztatását követően pedig a felperes szembeni megítélésük nem változott, őt szakmailag továbbra is megfelelően felkészültnek, elhivatottnak tartották, bizalmuk vele szemben nem ingott meg, továbbra is megfelelő személynek tartják a vadásztársaság képviselőjére és az ügyek intézésére.
- [13] tanú1 elmondta, hogy a felperes minden évben tájékoztatta a vadásztársaság tagjait arról, hogy egyes személyek milyen bírósági eljárást kezdeményeztek a társasággal szemben, vagy kifogásolták a társaság működését. Arról is tájékoztatást adott, hogy az eljárás mikor, milyen szakaszában van, hogyan folytatódik és azt is elmondta, hogy az alperesek valótlan állításokat tettek. Előadta, hogy az egyesület elnöke (felperes) elmondta, hogy őt az alperesek olyan rágalmozásokkal bombázták, ami nem felel meg a valóságnak, ezért folytatódik a rendőrségi eljárás. A bíróság kérdésére akként nyilatkozott, hogy a felperes által adott tájékoztatás ellenére a felperest ismételtén megválasztaná a társaság elnökévé. Bizalma irányában nem változott meg.
- [14] tanú2 nyilatkozatában azt adta elő, hogy hallott arról, hogy a felperes és az alperesek között viták voltak. Neki személyesen sem a felperessel, sem az alperesekkel problémája nem volt és

jelenleg sincs, hallott arról, hogy valami büntetőeljárás volt a felperessel szemben, mert erről a felperes a közgyűlések elején tájékoztatást nyújtott. Arról is beszámolt a felperes ezen közgyűléseken, hogy hol tartanak az eljárások. Előadta, hogy a felperesről kialakult véleménye mindezek ellenére nem változott, sőt arról sincs tudomása, hogy bárki részéről a felpereshez való hozzáállás ezt követően megváltozott volna.

- [15] tanú3 tanú azt mondta el, hogy folyamatosan vita volt a felperes és az I. rendű alperes között, ezek azonban valamilyen módon mindig megoldódtak, részleteket a vitákkal kapcsolatban nem ismer. Felperes1 felperes a közgyűléseken nyújtott tájékoztatást arról, hogy az alperesek feljelentése folytán eljárás van folyamatban és arról is a közgyűlésen adott tájékoztatást, hogy az eljárás befejeződött. Tudomása szerint a felperes ellen felhozottak bizonyítottságot nem nyertek. A tájékoztatás alapján az eljárást úgy értékelte, hogy a rendőrség megállapította, hogy nem történt bűncselekmény. A felperessel jó viszonyban van, a vele szembeni véleménye azt követően sem változott meg, hogy felperessel szemben valamiféle eljárás megindult.
- [16] tanú4 tanú nyilatkozatában előadta, hogy jó kapcsolatot ápol a felperessel, de jó kapcsolatban van az I. rendű alperessel is. Arról, hogy a felperes és az alperes között lett volna valamilyen büntetőeljárás vagy valamelyikőjük a másikkal szemben feljelentést tett volna nem tudott. Előadta, hogy a Név1 Vadásztársaság közgyűlésein rendszeresen részt vett. A felperest körültekintő, pontos, az évek során jogi ismeretekben fejlődő embernek ismerte meg, munkájával meg van elégedve, támogatja őt és miután szóbeszéd szintjén hallott valamiféle feljelentésről, nem ingott meg, nem változott a véleménye az elnökkel kapcsolatban, úgy érzi a felperes jól végzi a munkáját, jó kapcsolata van a megyei hatóságokkal, ő maga egy percig nem ingott meg a felperes irányában. Azt is elmondta, hogy nem érez semmi negatív változást a felperessel kapcsolatban mások irányából sem.
- [17] tanú5 tanú akként nyilatkozott, hogy pletyka szinten tud a feljelentésről, amiben valami olyasmi volt, hogy nem volt rendszeresen taggyűlés tartva és nem volt pénzügyi beszámoló. Elmondta, hogy iratokat nem látott, mindenről csak szóbeszéd útján értesült. Bizalma a feljelentésről való tudomásszerzést követően sem ingott meg Felperes1 irányában, a mai napig ugyanúgy tekint rá, mint a feljelentést megelőzően.
- [18] tanú9 nyilatkozata szerint mind a felperest, mind az alpereseket jól ismeri. Arról, hogy a felperes és az alperesek között volt-e rendőrségi vagy bírósági ügy csak pletyka szinten tud. A földtulajdonosi közösség gyűlésein ezek nem hangzottak el, csupán információs tények szintjén volt szó az eljárásról a vadásztársaság ülésein. Ő maga sem korábban, sem most nem tudja pontosan mi történt a felek között, de olyasmi tájékoztatás hangzott el, hogy Felperes1 és Alperes1 között van vita. Alperes1ék vádolták Felperes1t valamivel, most pedig Felperes1 indított valamiféle ügyet Alperes1ékkal szemben. A tanú nyilatkozata szerint nem tud az ügyek állásáról, azt sem, hogy milyen hatóság előtt, illetve, hogy milyen eredménnyel zárultak azok. Véleménye szerint a felperes a vadásztársaságon belül megbecsült ember, vele, mint a földtulajdonosi közösség képviselője jól tud együttműködni. Előadta, hogy 2017. év előtt a földtulajdonosi közösség közgyűlésein tájékoztatást adtak a vadászati tevékenységről, a pénzügyi elszámolásról és volt balesetvédelmi oktatás. A vadászgyűléseken lehetőség volt arra, hogy bárki kérdést tegyen fel. Arra nem emlékezett, hogy bárki feszegette volna az elnök által nyújtott beszámolókat.
- [19] tanú8 tanú nyilatkozata szerint nem tud a felperes és az alperesek közötti eljárás folyamatban létéről, nem tagja a Név1 Vadásztársaságnak, annak működését nem követi, nem tud arról sem, hogy a felperes, illetve Alperes1 és a hozzá közel álló vadásztársak között jelenleg valamiféle vita volna. A bíróság kérdésére előadta, hogy arról sem hallott, hogy esetleg a felperessel szemben valamiféle feljelentés folytán az emberek véleménye megváltozott volna.

- [20] tanú7 tanú előadta, hogy Felperes1 és Alperes1ék között volt valamilyen vita, de még pletyka szinten sem foglalkozott ezzel a kérdéssel. Nem tudja, hogy ki, milyen feljelentést tett a másikkal szemben. Véleménye szerint ez a felperes és az alperesek harca, ami rájuk tartozik. Általánosságban tud csak a felperes és az alperesek közötti vitáról, de arra vonatkozóan nyilatkozni nem tud, hogy milyen feljelentés történt, mi volt közöttük a probléma lényege. Felperes1 felperest felkészült személynek tartja, aki a saját igazáért küzd. Azt követően, hogy tudomást szerzett arról, hogy a felperes és az alperesek között vita merült fel, a véleménye nem változott meg a felperes irányában. Megjegyezte, hogy alperesekkel is normális kapcsolatot ápol, van, akivel üzleti kapcsolatban is áll, egyik személlyel sincs semmiféle problémája.
- [21] Az alperesek feljelentése alapján ismeretlen elkövető ellen folyamatban volt eljárás eredményeként a nyomozó hatóság a nyomozást – mivel a rendelkezésre álló adatok, illetve bizonyítási eszközök alapján nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése – megszüntette. Az alperesek jogorvoslati kérelme (panasza) alapján eljáró Név3 Járási Ügyészség a panaszt, mivel az alaptalan a 2021. január 25. napján meghozott szám8 számú határozatával elutasította megállapítva, hogy a nyomozás megszüntetése indokolt.
- [22] Az alperesek nem vitatták, hogy 2017. szeptember 4. napján ismeretlen tettes vagy tettesek által elkövetett, álláspontjuk szerint a Btk. 372. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő és a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő nagyobb kárt okozó csalás bűntettének elkövetése miatt feljelentést tettek, kérve az elkövetők büntetőjogi felelősségre vonását. Az alperesek feljelentése alapján indult eljárás során a feljelentők tanúkénti meghallgatására került sor, továbbá a nyomozó hatóság a felperest, mint a Név Földtulajdonosok Közössége volt képviselőjét szintén tanúként hallgatta meg 2018. május 4-én, valamint 2020. szeptember 30-án. Az eljárás mindvégig ismeretlen elkövetővel szemben volt folyamatban, azt a felperes sem vitatta, és elismerte, hogy bűncselekmény elkövetésével való meggyanúsítására az eljárásban nem került sor. Megjegyzi a törvényszék, hogy bár a benyújtó2 a 2020. október 2. napján kelt szám9bű. számú eljárást megszüntető határozata fejrészében Felperes1ral szemben indított nyomozást jelölt meg, a felperes meggyanúsítására nem került sor, az eljárás mindvégig ismeretlen elkövetővel szemben volt folyamatban, a rendőrhatalóság ezen tévedése az alperesek terhére nem róható.
- [23] Következetes és egyértelmű a bíróságok gyakorlata abban a körben, hogy önmagában a feljelentés megtétele nem valósítja meg a személyhez fűződő jogok sérelmét és akkor sem szolgálhat jogsértés megállapításának, illetve kártérítési felelősség megállapításának alapjául, ha a feljelentő egy konkrét személyt gyanúsított meg bűncselekmény elkövetésével és a büntetőeljárás nem vezet a megnevezett személy bűnösségének megállapításához. A feljelentést mindenki számára nyitva álló jogi lehetőség, amennyiben úgy véli, hogy bűncselekmény elkövetését észlelte. A feljelentés a feljelentett személyre szükségszerűen negatív tartalmat hordoz, azonban ez még önmagában nem valósít meg személyiségi jogsértést. Ez alól kivételt az jelent, ha a feljelentésben alkalmazott kifejezőmód indokolatlanul bántó, sértő vagy megalázó, illetve a feljelentés az adott üggyel össze nem függő sértő tényállításokat tartalmaz. A büntető eljárás alá volt személynek is joga van a becsületéhez fűződő jogának megvédésére. A vád alatt álló személyt is sérti, ha őt bűnösnek nevezik. Ezért nem szabad tényként közölni azt, amivel valakit még vádolnak, szabad viszont a ténynek megfelelően közölni, hogy bűncselekmény alapos gyanúja miatt vádat emeltek ellene. A büntett elkövetését állító feljelentés - önmagában - nem valósítja meg a becsület vagy a jóhírnév sérelmét, még akkor sem, ha a büntető eljárás nem vezetett a sérelmezett személy bűnösségének megállapításához. Az eljárás során tett nyilatkozat, a rendelkezésre álló adatokból levont következtetés akkor sem jogsértő, ha téves, megalapozatlan és a másik

félre kedvezőtlen. A becsületet sérti viszont a nyilatkozat, ha indokolatlanul bántó, megalázó lealacsonyító.

- [24] A jelen peres eljárás alapjául szolgáló feljelentést az alperesek ismeretlen tettes vagy tettesek ellen nyújtották be élve a törvény adta jogukkal. A sérelmezett feljelentés indokolatlanul bántó, sértő vagy megalázó, az adott ügygel össze nem függő sértő tényállításokat nem tartalmazott, a felperes megnevezésére, mint elkövető megjelölésére pedig nem került sor. A fentiekben írtak alapján ezért a törvényszék azt állapította meg, hogy az alperesek feljelentésükben a felperes személyiségi jogát, nevezetesen a keresetben hivatkozott jóhírnévhez való jogát nem sértették meg. A felperes keresetében ugyanis arra hivatkozott, hogy a feljelentésben írtak, valamint az alperesek tanúvallomásai a jóhírnévhez való jogát sértettek meg, mely előadást a felperes által meghallgatni kért tanúk nyilatkozatai sem támasztottak alá. A felperes személyének megítélése ugyanis részükről nem változott meg, és arról sem tudtak beszámolni, hogy más személyek részéről történt-e negatív változás a felperes irányába. Az alperesek feljelentése alapján folyt nyomozás adatairól pedig maga a felperes tájékoztatta a vadásztársait – a pontos alperesi nyilatkozatok ismertetése nélkül - annak ellenére, hogy erre nem volt köteles, a nyomozás adatai a felperes számára sem voltak megismerhetők. A felperes tehát a saját szavaival, saját szubjektív elgondolása alapján nyújtott tájékoztatást a társainak annak ellenére is, hogy nem volt tisztázható a per során, hogy miként szerzett tudomást, vagy volt-e tudomása a feljelentés pontos tartalmáról, illetve a tanúvallomásokról, tekintettel arra, hogy a büntető eljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 100.§ (1) bekezdése és a 401.§ (1) bekezdése csak szűk körben teszi lehetővé a büntető eljárás iratainak megismerhetőségét. A felperes tehát saját döntése alapján fenti magatartásával saját maga hozta nyilvánosságra az eljárás tényét anélkül, hogy a jelenlévőket az alperesek által használt pontos kifejezésekről, a teljes szövegkörnyezetről tájékoztatni tudta volna. Önmagában az a tény, hogy az alperesek bűncselekmény elkövetésével gyanúsítottak meg ismeretlen elkövetőt, aki a felperes feltételezése szerint ő maga, személyiség védelmi igényt nem alapoz meg. A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XL. törvény 376. §-a szerint pedig közvédra üldözendő bűncselekmény miatt bárki tehet feljelentést.

- [25] Mindezek alapján a törvényszék a felperes keresetét jogalap hiányában elutasította. Az alperesek törvényben biztosított jogukat gyakorolták, amikor véleményük szerint közvédra üldözendő bűncselekmény gyanúja miatt feljelentést tettek ismeretlen elkövetővel szemben. Abban konkrétan megjelölték az általuk megvalósulni vélt cselekményt, mely szükségszerűen negatív tartalmú az esetleges elkövetővel szemben. Amennyiben erre nem volna lehetőség, nem lehetne a feljelentés jogát gyakorolni. Az alperesek továbbá az eljárás során a hamis tanúzás és a hamis vád jogkövetkezményeire való figyelmeztetést követően tanúvallomást tettek. Vallomásuk alapján velük szemben a büntető hatóságok eljárást nem indítottak hamis vád elkövetésének gyanúja miatt, így teljességgel értelmezhetetlen a felperesnek a hamis vádolás elismerésére irányuló kérelme. Különös tekintettel az Be. 7.§ (3) bekezdésében írt alapvetésre, mely szerint büntető eljárásban senki sem kötelezhető arra, hogy önmagát terhelő vallomást tegyen vagy önmaga ellen bizonyítékot szolgáltatson. A törvényszék álláspontja szerint büntető eljárás ezen alapelvébe ütköző rendelkezés a polgári bíróság részéről sem megengedett, az jogellenes. Hangsúlyozza a törvényszék, hogy az alperesek által tett tanúnyilatkozatok hatósági eljárás során, számos jogkövetkezményről való tájékoztatást követően hangzottak el. A jegyzőkönyvi nyilatkozatok nem nyilvánosak, arra pedig adat nem merült fel, hogy az alperesek a saját nyilatkozataikat tartalmazó jegyzőkönyveket a nyilvánosság számára, illetve bárki számára hozzáférhetővé tették volna. A felperes meg nem

határozható módon jutott a feljelentés és a jegyzőkönyvek birtokába és az azokban foglaltakról önként nyújtott tájékoztatást, azt ő maga hozta nyilvánosságra. Ezért alappal nem hivatkozhat arra, hogy az alperesek a személyiségi jogait ezáltal megsértettek. A sérelemdíj vonatkozásában egyértelműen megállapítható, hogy a felperes társadalmi megítélése az alperesek magatartása, nyilatkozatai miatt nem változott. A vele barátságos kapcsolatot fenntartó vadásztársai továbbra is bizalommal tekintenek rá, a vele inkább haragos viszonyban álló alperesek pedig elfogadva a Név3 Járási Ügyészség döntését a pótmagánvád lehetőségével nem éltek, a per során elhangzott nyilatkozataik alapján azonban baráti viszonyt nem kívánnak a felperessel fenntartani. A per során az sem nyert bizonyítást, hogy a felperes társadalmi megítélése a vadásztársakon kívüli körben változott volna meg negatívan. A törvényszék ezért ezen indokok alapján a felperes teljesen alaptalan keresetét elutasította.

- [26] A felperes a perben teljes egészében pervesztes lett, az alperesek azonban perköltség iránti igényt nem érvényesítettek, így a törvényszéknek a perköltségről határoznia nem kellett.
- [27] Az ítélet elleni fellebbezés lehetősége a Pp. 365. § (2) bekezdés a) pontján alapul.

Balassagyarmat, 2024. március 7.

Dr. Lenténé dr. Szombati Annamária sk.
bíró